

себе си пръвъ въ това важно обстоятелство; и нѣмамъ сумнѣніе че има тута много честни и ревнители на това мѫченіе, но по умѣренность вѣспиратъ ся да ся прѣставятъ. А положеніето на което по зла-щастіе мя вѣзвиси плѣняваніето на прѣд-мѣстника ми дава ми правото да принесѫ пръвъ азъ животътъ си за васъ. И давамъ го парадо сърце, давамъ го съ благода-реніе. Кой ще мя послѣдува ? “

Младо едно момче което едва бѣше пристигнало въ юношеский възрастъ, про-мъкна ся между множеството и каза ! “ Ето, тате, сынъ ти ще тя послѣдува . „ — “ Е ! сыпко, сега двойно ся жъртвувахъ. Го-дишнитѣ ти сѫ малко но съвършени сѫ. Ей, жъртвата на добродѣтельта е при-стигнала до най высокыйтѣ степень на съвършенството. Послѣ, кой ще мя послѣ-дува, пріятели мои ? Тази е минутата на геройството . „ — “ Внукъ ти, извика Йоанъ Дъерій . „ — “ роднинитѣ ты “ обадихъ ся двама братя отъ другата страна. Ше-стата жъртва стана отъ стотина, тѣй що